

KOCA ÇINARIN SESLENİŞİ

Yıl 2021... Akıllara sığmayan, gönüllerde yer bulan nice destanların kahramanı Çanakkale'yim ben! Tam 106 yaşında. Topraklarımda "İstiklal, istikbal!" diye haykıran aziz şehitlerimin kanları dolaşüyor. Kadını, erkeği, genci, yaşlısı nice isimsiz kahraman koynumda uyuyor, şehitlik mertebesine ermenin eşsiz gururuyla.

106 yaşında koca bir çınarım ben; geçmiş günler yaşlı gözlerimin önünde, köklerim vatan toprağına sıkı sıkıya tutunmuş. Aklımdan çıkmıyor hiç "Ben babamın yanına ölmeye gidiyorum, siz nereye gidiyorsunuz?" diye haykıran Onbaşı Nezahat, erkek kılığında cepheden cepheye koşan Halime, 1915'in küskün semalarını aydınlatan Kara Fatma, Kastamonu-Ankara yollarında karları kendine kefen yapan Şerife Bacı, kendini Kocabaş'ının yerine koşan Elif... Yüreğime sığmıyor hiç daha 15'inde şehadete eren, okulun yolundan dönüp cepheye giden, oyunlarını bırakıp gerçeğe yüzleşen Çuhadar Ali, Bombacı Ahmet, Şekerci Ökkeş, Şehit Kamil, Somunoğlu Edip...

Duyuyorum; yüreğinde gurur, gözlerinde yaşla evladını bekleyen anaların dualarını. Duyuyorum, sevdiğinden gelen mektubu okuyan Mehmetçiğimin hıçkırıklarını. Duyuyorum, okkalarca mermiyle geleceğimi sırtlayan Seyit'in "Ya Allah!" diye haykırışını. Sağanak sağanak yağıyor üstüme Alçıtepe'de 6000 mermi. Havada çarpışıyorlar, gün kıyamet günü. Topraklarım adeta mahşer yeri. Bir ses yükseliyor, işte o, orada Mustafa Kemal! "Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum!" diyor ve "Allah Allah!" nidalarıyla mermi yoksa süngü takıp istiklale yürüyoruz.

Görüyorum; Mustafa Kemal'i hesaba katmayan düşmanın damarlarında dolaşan amansız korkuyu. Görüyorum, kükremiş sel gibi bendini çiğneyip aşan aslan neferlerimdeki coşkuyu. Görüyorum, bir Anzak askeri geçiyor ötelere insanlık dersi veren Mehmetçiğimin kucagında usul usul. Ne olduğunu anlamadan can veriyor, onu da alıyorum koynuma, vatan toprağı ile üstünü örtüyorum. Ve aylar sonra, deniz gözleri ala boyanmış, yıldırım bakışlı Mustafa Kemalimi görüyorum. Siperleri boşaltan, topraklarımdan ağır yenilgiyle çekilen hain düşmanı Türk milletinin gururuyla seyrediyor. Zafer diyor artık bizimdir!

Yıllar geçti o günlerin üzerinden ama sizler anlıyorsunuz beni, toprağıma her ayak bastığınızda. Hissediyorsunuz yaşadıklarımı, havamı kokladığınızda. Görüyorsunuz ziyaretlerinizde yaşananlardan kalanları, anıları, kahramanları. Türküler yakıyorsunuz adıma, şiiirler yazıyorsunuz şanıma. Kitaplarda, filmlerde yaşıyorsunuz beni. "Dizelere, notalara, satırlara, toprağına ve yüreklere sığmayan zafersin Çanakkale." diyorsunuz. Unutmuyorsunuz beni yıllardır unutturmuyorsunuz kimselere. Onur duyuyorum her birinizle 106 senedir yaşıyorum en derin sevginizle.

Dillerden dillere, ülkelerden ülkelere dolaşan bu destanın kahramanıyım, Çanakkale'yim ben! Bir devir batarken istiklal güneşinin doğduğu yerim. Taşıyla toprağıyla gerçek, yaşananlarıyla gerçekten de öte. 106. yaşında koca bir çınarım ben, köklerim vatan toprağına sıkı sıkıya bağlı, al bayrakla dalgalanıyor dallarım sonsuz gökyüzünde! İstiklalim ben "Çanakkale geçilmez." diyen dillerinizde yaşayacağım ve damarlarımdaki asil kanda dolaşacağım ebediyen!